

Հետեւաբար, նա ոչ մի իրաւունք չունի ծխականների որ եւ է վճիռ ի կատար ածել, մինչեւ ըստանայ կօնսկատորիայի թոյլտութիւնը: Ահա կօնսկատորիայի յարուցած այդ հարցն էր, որ ենթարկված էր ծխականների ընդհանուր ժողովի քննութեան փետրվարի 17-ին:

Փողովը, չը համոզվելով կօնսիստօրիայի առաջ բերած փաստերից, կիմմվելով հայոց եկեղեցու նախնաւանդ սովորութիւնների եւ կանօնական իրաւունքի վրա, ինչպէս եւ 1836-ի Պօլժէնիսիայի վրա, որ համաձայն է եկեղեցու աւանդութիւններին, որոշեց անխալիս պահել իր վճիռը եւ խնդրի վերջնական լուծումը առաջարկել բարձր հոգեւոր իշխանութեան: Մի եւ նոյն ժամանակ ժողովը ընտրեց մի մասնաժողով, որ պէտք է ներկայանայ ամենայն հայոց կաթողիկոսին եւ ներկայացնէ վեհափառին մի պատճառաբանեալ գեկուցումն:

Ոչ միայն հայոց առաքելական եկեղեցին, այլ
եւ քրիստոնէական միւս եկեղեցիները ընդու-
նում են, որ եկեղեցին ոչ այլ ինչ է, եթէ ոչ
հաւատացեալների ժողով. եկեղեցին նիւթական,
քարից շինած տաճարը չէ, այլ ինքն քրիստոնեայ
ժողովուրդն է. ծխական եկեղեցին ինքն ծուխն
է, իսկ նիւթական եկեղեցին, տաճարը, բարո-
յական, հոգեւոր եկեղեցու նիւթական արտա-
յացութիւնն է: Այդ հիմնան վրա, որ եւ է
եկեղեցու արտաքին, վարչական գործերի տնօ-
րէնութիւնը, նրա զանազան պէտքերի եւ կա-
րիքների մատակարարութիւնը, նրան կազմող
անդամների—ծխականների հոգեւոր եւ բարո-
յական պահանջների իրագործումը թողնված է
իրանց ծխականներին կամ օրինաւորապէս կազմ-
ված ծխականների ընդհանուր ժողովին: Իսչ
վերաբերում է հոգեւոր իշխանութեան, հոգեւոր
ատեաններին, ինչպէս կօնսկիսորիան եւ սինօղը,
նրանք լոկ հսկող ատեաններ են. նրանք պարտա-
ւոր են հսկել միայն, որ եկեղեցու օրէնքները
ճշտութեամբ գործադրվեն, որ ծխականների
կայացրած որոշումները հակառակ չը լինեն
եկեղեցական օրէնքներին: Միւս կողմից պարզ
է նոյնպէս, որ երէցփոխը ոչ թէ կօնսկիսո-
րիայի ստորագրեալ պաշտօնեայ է, այլ նա ամ-
բողջ ծուխի ներկայացուցիչը եւ հաւատարմա-
տարն է, հէնց այն պարզ պատճառով, որ նա
ընտրվում է ծխականներից եւ ոչ թէ նշանակ-
վում է: Այդպէս է եղել միշտ հայոց եկեղե-
ցում, այդպէս էլ պէտք է լինի: Եւ 1836 թւի
Պօլօժենիան, որ աշխատել է անխախտ պահել
հայոց եկեղեցու աւանդութիւնները եւ օրէնք-
ները, սրբագործել է այդ սովորութիւնը եւ նրա
տրամադրութիւնների համաձայն, եկեղեցու
սեփականութիւնը, գոյքը տնօրինողը, նրա
վարչական գործերի կարգադրողը ծխականների
ընդհանուր ժողովն է:

նում բաւականանալ մի յայտնի դրութեամբ, անդադար որոնում էր իր հօգուն համապատասխանող դիրքեր, փախչում էր շրջապատող իրականութիւնից, գնում էր եւրոպա, մնում էր այնտեղ բաւական երկար ժամանակ եւ նորից վերադառնում էր հայրենիքը Բարեբաղդաբար, նա միանգամայն չէր հրաժարվում գրականութիւնից եւ միմեանց ետեւից հրատարակում էր իր գրաւածքները, որոնք ահազին տպաւորութիւն էին թողնում հասարակութեան վրա։ Այսպէս, 1836 թւականին նա հրատարակեց իր հոչակաւոր «Քենչոր» («Քննիչ») պիեսը Զանազան արգելքներ յարուցվեցան գրաքննութեան կողմից այդ կատակերգութիւնը ներկայացնելու դէմ, բայց վերջապէս նա բեմ հանվեց Նիկոլյա I Կայսրի անձնական թոյլտութեամբ եւ հրամանով Խոչպէս եւ Գօդոլի միւս գրաւածքները, այս պիեսն էլ ահազին աղմուկ հանեց։ Հնապաշտ, պահպանողական տարրերը կատաղած էին այն անխնայ մերկացումներից, որոնց մէջ Գօդոլի գրիչը մի հանձարեղ գերազանցութեան հասաւ։ Իսկ ազատամիտ տարրը, նոր սերունդը, ընդհակառակն, հիացած, յափշտակ-

Գոգոլը իր գրուածքների մէջ դուրս էր բերում կեանքի վատ, հիւանդոտ կողմերը, ծաղրում էր նրանց, Մազրը նա համարում էր ամենալաւ միջոցը հասարակական վէրքերը բռնշկելու համար: Եւ պէտք է ասել, որ այդտեղ խօսում էր Կորա բնատուր հանճարը. իբրև երգիծաբան, իբրև մարդկանց հրէշտաւոր յատկութիւնները, հին մոլորութիւնները ծաղրող նա աննման էր: Մի կծու ծիծաղ էր դա, մի ծիծաղ, որից արտասունդներ էին կաթում: Եւ այդ անխնայ ծաղրը, ի հարկէ, չէր կարող տանել հասարակութիւնը: «ՔԵՎԻԶՈՐԸ»-ի ներկայա-

Նկների մէջ այդ սովորութիւնը։ Միայն այդ թաշե
ով, այսինքն եկեղեցին՝ իրան ժողովրդի մէջ Ենձն
ստեղու պայմանով՝ կարելի է կենդանի, ան-
ելի կազ պահպանել ժողովրդի եւ եկեղեցու Ա. Ա.
։ Երբ ծխականները հետաքրքրվում են ի- կ., Ս
նց ծխական եկեղեցու գործերով, երբ եկե- Խաչա-
ղու բարեկարգութեան, բարեզպարդութեան որից
այս եւ պատասխանատւութիւնը նրանց վրա է 14
անրանում, անշուշտ, եւ եկեղեցու հետ Ասպ
մնց միացնող կազը աւելի սերտ, աւելի րուբե-
յրմական է դառնում։ Յ. Ա.
Երբ մենք կը կանգնենք այն բարոյական, փանե

ԵՐԿՐԱՇԱՐԺԻՑ ՎՆԱՍՎԱԾՆԵՐԻ ՕԳՏԻՆ

Երկրաշարժից վնասվածների օգտին ստացանք
ուեւեալ նուրբատուութիւնները,—Թիֆլիսում.
Դէորդեաններից—100 բուրլի. պ. Պետրո-
—3 բուրլի:
Ֆիլիդանից՝ Ստ. Դաւթեանից 140 բուրլի
կոպէկ, որ նուրբել են հետեւեալ ան-
ք՝ Գ. Ասլաննեան—10 բուրլի, Վ. Բաղա-
ն, Ս. Յովակիմնեան, Ս. Դաւթեան, Խ. Մա-
նեան, Յ. Մէլիք-Մարտիրոսուեան, Ս. Դաւ-
ան, Ս. Տէր-Դանիկլեան, Ա. Անանեան, Ա.
Աւթեան, Յ. Ասլաննեան, Պ. Շահլամեան—
կան ր.: Գ. Գօրգիևъ, Վ. Սարգսեան, Ա.
Անեան, Ե. Աղաջաննեան—3-ական ր.: Մ.
Քարեան, Տ. Բագալեան, Մ. Դաւթեան, Ա.
Ոյեան, Ա. Ամիրջաննեան, Մ. Աղամեան, Յ.
միկոննեան—2-ական ր.: Զ. Աւետիսեան, Հ.
Քարեան, Պ. Ուկաննեան, Տ. Մեհրաբեան,
Սանտրոսեան, Ս. Գալստեան, Հ. Մէլեան,
Աւուշտրեան, Լ. Վարդաննեան, Օ. Վարդա-
ն, Մանաֆ Աջամշօլի, Ն. Պապեան, Ա.
Մադյորօ, Ա. Սաղաթէլեան, Պ. Յովհաննէ-
սն, Խ. Մ. Մանթաչեան, Ե. Խաչիկեան, Ա.
Աւթեան, Ա. Ղուկասեան, Մ. Դաւթեան, Խ.
Մանթաշեան, Յ. Պապեան, Խ. Թամրազեան,
Հայրապետեան, Ո. Ղալաչեան, Յ. Ա. Դաւ-
ան, Ս. Մէլեան, Գ. Մուսիեվ, Ա. Դաւթեան,
Եղեան, Գ. Ք. Տէր-Գէորգեան, Բ. Զաքա-
ն, Գ. Մարգարեան, Կ. Ալիխաննեան, Խ.
Ասէսեան, Ն. Զալարեան, Բ. Մարտիրոսեան,
Դաւթեան—1-ական ր.: Ա. Սանթրոսեան,
Շահուումեան, Ա. Պետրոսեան, Ե. Պետրո-
ս: Ս. Եղաննեան, Ս. Շահրիեան, Յ. Ստե-
նեան, Ա. Տէր-Պօղոսեան, Թ. Յովհաննէ-
սն, Հիւսէյին Հասան-օլլի, Ս. Ղուլլարեան,
Վասիկեան, Մ. Տէր-Մտեփաննեան, Ս. Ման-

մից յետոյ լսվում էին ձայներ, որ Գօդով
ատամիտ է, որ նա ուզում է քանդել հա-
ռակական եւ պետական հիմքերը։ Եւ Գօդո-
հարկադրված եղաւ հեռանալ արտասահման՝
աղմուկից ու աղաղակներից հանգստանա-
համար։

Ելդաեղ, հեռու իր հայրենիքից, ինքն իր
ամփոփված, նա ծրագրում է իր անմահ
օծք՝ «Մերտեա Դյոշի» (Մեռած Հոգի-
ու)։ Վերնագրով։ Դա էլ մի կծու երգիծաբա-
թիւն էր, որի մէջ հասարակութեան բար-
են էին նկարված Ուրեմն, նորից պիտի բոր-
սիկն կրգերը, նորից հասարակութեան պահ-
ուողական տարրերը պիտի աղմուկ հանէին
դա խայտառակութիւն է, թէ դա հայրե-
սիրութիւն չէ։

Յայց Գօդով այդ աղմուկներից չէր քաշ-
մ։ Նրա հզօր տաղանդը մի ինչ-որ տարե-
ին յատկութիւն ունէր։ Թէ ինչ իդէաներ,
ուռեմներ ունէր նա ինքը—այդ չէ երեւում
ու գրուածքներից։ յայտնի չէ թէ նա ինչ տե-
սկ հասարակական կարգեր կը կամենար, որ
ստատվէին այնտեղ, ուր գործում էին նրա
ուսուները։ Նա միայն զգում էր, որ պէտք է
ուռեւ, մերկանեւ իրականութեան տևուր
հատու

լըրել սերկացնել իրավանութեան տիտուր հատու-
թմբնը, ցոյց տալ հասարակութեան, թէ ինչ զինա-
տուրերի մէջ է նա ապրում: տգիս
Մեռած Հոգիների» առաջին հատորը լոյս տակ:
սու 1842 թւականին եւ միանգամից Գօդո- քան
գրական փառքի գագաթնակէտին հասցրեց: գիծա-
ու սերունդը ողեւորված էր այդ մեծ երեւոյ- հրաժա-
վ, համարում էր հեղինակին իր հայեացքներ- միշտ
ու գաղափարների ներկայացուցիչ: Բայց սին,
աղ, այդ իսկ ժամանակ Գօդոյի մէջ, ար- Հոգե-
ուահմանում, կատարվում էր մի մեծ փոփո- րդիչ:
ւթիւն: Նա առհասարակ թոյլ առողջութիւն վարդ:
էր: Եւ ընկնում է միստիքական-կրօնական Այ-

ան, Ն. Սարգսեան, Մ. Պանտուրյան, Մ.
Իկօնի, Մ. Կոխեան—50-ական կ.: Ե. Ա-
եան 45 կ., Յ. Մէրգարեան 35 կ., Ա.
Շիրխանեան 30 կ., Ե. Պատարաչվիլի 25
և շաղի-Իրզա 50 կ., Աբաս-Ալի 35 կ., Հ.
Որեան 1 ր.: Հնդամենը 141 ր. 20 կ.,
Դուրս գալով 57 կ. պօստի ծախս, մնում
ր. 63 կոպէկ:

ն 3 ր., Ա. Գիլ 50 կ., Խոկիտուրեան
Յ. Ախղէրդեան 2 ր., Յ. Պաղեան 1 ր.,
Ամպեան 2 ր., Պ. Ղազարեան 3 ր., Ոմն
Աղա-Մէլիդ Հիւսէյնօվ 1 ր., Աբէլ Ա-
օվ 50 կ., Գ. Խրուշանեան 1 ր., Ոմն 1
Երէցիոնիսեան 1 ր., Գ. Էյվազեան 50

ՆԱՄԱԿ ԿԱՐՍԻՑ

Փետրվարի 15-ին
կ երեկոյեան հայ թատերասէրների խումա-
խազանց պակասեցրած գներով հասարակ-
ողի համար կրկնեց կլուքի դահլիճում
ով «Սկապէնի արարքները» եւ Փառնակէ-
մնաստեղծը»: Սա մի փորձ էր թէ՝ կա-
արդեօք կարսում ժողովրդական թատ-
եթէ ձեռնարկողներ լինեն: Հետեւանքը
անց միխթարական եւ ոգեւորող էր.
Չ դահլիճում ասեղ գցելու տեղ չը կար.
առոմսակիները ծախելուց յետոյ շատերին
էին կօնտր-մարկաներ, շատերն էլ վե-
ճել են տեղ չը գտնելու պատճառով:
Ուում հասարակութիւնն իրան պահում էր
ու եւ հանգիստ Ռերախալի էր տեսնել,
չպէս հայ, վրացի եւ ուս կանայք ու
որդիկ, որոնք ձեռնարկել էին կամ նպաս-
էին այդ գործին, համերաշխ կերպով
ուում էին. տոմսակիներ ստացողները եւ
ը կառավարողները համարեան կանայք
իջոցներում նուագում էին թօյեալի եւ
կի վրա օր. Շ. եւ Յ. Վարդանեանները
էս, նուագեց եւ մի քանի եղանակները
ոգէեվը:

Երասմէրները բաւական լաւ անցկացրին
ացումը, մանաւանդ մեծ զուարծութիւն
առեց պ. Զամբազեանը իր Սկապէնի գե-
սացի վերեւը՝ «որ եթէ ժողովրդական
նը շարունակիի», որովհետեւ այժմ աչքի
ոչ մի յարմարաւոր տեղ չը կայ, իսկ ինչ-
ուեւում է, ժողովարանի աւագների խոր-
այլ եւս մտացիր չէ դահլիճը տալ այդ
համար, որովհետեւ անկարգութիւններ

ի մէջ։ Նրան թւում է թէ այն, ինչ ա-
մինչեւ այդ, ըսդգէմ է աստուածութեան,
ողովրդին ծառայելու համար հարկաւոր է
ու առաջ մաքրվել հոգեպէս, կատարե-
վել։ Կրօնաբոլութիւնը այն աստիճան
ում է Նրան, որ նա գնում է Երուսա-
քրիստոսի գերեզմանին Երկրագգերու-
ղից վերադառնում է հայրենիք, բայց
տեղերի այցելութիւնը նրա վրա հանգս-
ող տպաւորութիւն չէ թողնում։
այդ տիպուր ժամանակներում Գօդով
արակում է մի գիրք, որի մէջ յայտնում
ամբողջ գործունէութիւնը ոչնչացնող
գիրքը սարսափելի վատ տպաւորու-
մէ թողնում։ Նշանաւոր քննադատ Բէլինս-
ոն նամակ է գրում այդ գրուածքի դէմ,
էջ ողբում է Գօդովի դրութիւնը։ Նոյն
օգօլի ամենամօտիկ բարեկամներն էլ չէին
ում, որ դա մի ծանր, անուղղելի սիալ
ոդ տեսակ ընդունելութիւնը, ի հարկէ,
եւս վատ է ազգում Գօդովի վրա։ Երա-
ման տանջանքները աւելանում են։ Մի քա-
գամ նա այրում է իր ձեռագիրները, ո-
րէջ էր եւ «Մեռած Հոգիների» Երկրորդ
Անօան առապուած էր առ մեծ հե-

Յայդ մեծ հերթ իր միստիքական մտքերից, որ ընկալ մի խնդիրական քահանայի ազգեցութեան Այդ քահանան, և. Մատղէ ամսոնով, այս-
ազգում Գօդովի մոռքին, որ հանձարեղ եր-
անը սկսում է հաւատալ, թէ պէտք է
որվել երկրային կեանքից: Յուսահատ,
մտածելով գերեզմանային կեանքի մա-
Գօդով հալվում մաշվում էր դանդաղ:
ան հիւանդութիւնը անբուժելի էր. և
սերը միայն տանջում էին խեղճ հիւանդին,
որդ նրա հետ վայրենի կոպտութեամբ:
գրութեան մէջ Գօդով վախճանվեց 1852

ն տեղի ունենում եւ, որ զլխաւորն է, հաս-
ակ ժողովուրդը կեղտոտում է սենեակներ-
թուցի թէ այս հարցը վճռվէր յօգուտ թար-
փ ձեռնարկողների, եթէ ծիշը որ ժողովու-
րուրաք, սրահում իրան լաւ պահէր: Սար-
իելի իրարանցում եւ անկարգութիւններ
ուղի ունենում այնտեղ կրկնակօշիկներ եւ
արկուներ հագնելու միջոցին, որին շա-
տ նպաստում է սրահի չափազանց փոք-
րելը: Միանգամից հասարակութիւնը դու-
ալիս դահլիճից եւ խոնդում այնտեղ ու սկ-
ազար ու մի անկարգութիւններ: Շա-
րկնակօշիկները ուրիշներն են տանում,
արկուներ անգամ կորչում են, աղմուկ,
ոյանք մարդու ականջն են խլացնում եւ
սուածին անգամը չէ: Միթէ մարդկանց մէջ
նենահասարակ բարեխսղութիւն չը պէտք է
ի ուրիշի սեփականութիւնը չը յափշտակ-
ամար, միթէ այդ ստորութիւնը գործող պ-
ոնները ամօթի զգացմունք չունեն, որ
ապէս գալիս են մի քանի կօպէկ տառ-
իող տալու, թարօնի զուարձութիւնը
ու եւ վերջն էլ տուածի մի քանի պա-
րժողութեամբ ուրիշների կրկնակօշիկ-
ամ վերարկուները տանում: Ամօթ է:
բանք իրանցից չեն քաշվում, գոնէ օտա-
կից ամաչեն, որոնք հազար անգամ փոշմա-
ն այդ տեսակ ձեռնարկութեան մէջ մա-
ելու համար: Թէեւ յիրաւի ցաւալի է
ոգեղ վարմունքը հասարակութեան կ-
այց այդ չը պէտք է յուսահատեցնէ ձեռ-
ողներին. թող նրանք հաւատով դիմեն ի
ործին եւ վատահ լինեն, որ յաղթանակ
անցն է:

ՆԵՐՔԻՆ ՀՈՒՐԵՐ

«Մշակի» հետեւեպ համարը, № 40, պահանջ տօնի պատճառով լոյս կը տեսնէ աթօր, փետրվարի 23-ին:

Գանձակի նահանգգապետը հրատարակել է
ու եւալ պարտադիր կանօնները Գանձակ, Նո-
ուլիսի եւ Ղազախ քաղաքների, ինչպէս և
Լզմատափա, Զեբամ, Եւլախ եւ Լեաքի կա-
նաների համար. — 1) Խստիւ արգելվում են մ
ուսսակ ժողովներ եւ ամբոխումներ փոք-
րում, հրապարակներում, մայթերի վրա, ո
ւէջներում, իջեւաններում, կայարաններում
ոյլ հասարակական տեղերում խորհրդակա-
թիւնների եւ այնպիսի գործողութիւնն
ամար, որոնք հակառակ են հասարակա-
տրագին եւ խաղաղութեանը Հաւասարա-
սրգելվում է կանգ առնել, եթէ միայն այդ
բաժեշտ չէ, եւ խմբվել փողոցներում, կ
պարակներում եւ մայթերի վրա, անկախ

Իւականի փետրվարի 21-ին:

Բայց նրա գրական գործունէութիւնը և
ուստ հմքը դրեց այն նոր ուղղութեան, որ
առ կերպարանափոխելու ուռւաց գրական
թիւնը Տուրգենեվ, Տօլստօյ, Դոստոեվսկի և
ունակեցին նրա գործը եւ ծալկեց ու զարդ
առ մի ազգայնական գրականութիւն:

Գօգօլի մահվան յիմնամետակը ոռուսաց պանութեան համար այս մեծ նշանակութեանի, որ այսօրվանից նրա բոլոր գրուածքներում են հասառակութեան սեփականութեանը:

առանձին հետաքրքրութեան սեփականութէ իւրաքանչիւր մարդ կարող է հրատավել նրանց: Արդէն սկսել է լոյս առ առօգոի գրուածքների էժանապին հրատարակութիւնը էժանապին արդէն մի լաւ միջու առարածելու այդ գրուածքները: Խակ սա մի արական: մեծ բարիկ է: Ռուսաց ոչ բրոցի չէ աշողզել այնպիսի հանճարեղ գործ գութեամբ ստեղծել տիպեր, ինչպէս Գործ օրա հերոսների անունները դարձել են հասակ անուններ. բաւական է, օրինակ, ասել Պայս ինչ մարդը Խլեստակօվ է, եւ ինսելիբր մարդը արդէն կը հասկանայ, թէ ինչ է առ Գոգոլից շատ քիչ բան է թարգմանալու համար: Դրա աստծառներու տեխնալիքաւ

բարգմաններից ամենազլութեան ժամանակ մարդկան գոյութեամբ է: Գօդով պէս կարողացել է իր ժողովրդի լեզուն իւրել, ազգայնական առանձնայատկութիւնն ըարմանալի նրբութեամբ պատկերացնել դրուածքների մէջ, որ թարգմանել նրանց ակում է զրկել համից ու հոտից, դարձ սրուեստական, անհիւթ:

Եւ հասկանալի է, որ ոռւս մարդը իր ազգին պարծանքների թւում Գօդովին յատկացնուի: առաջին տեղերից մէկը:

Այսօրվայ տօնը դրա ապացոյցն է:

Նպատակից, որի համար կատարվում են համախմբումները: 2) Արգելվում է, փողոցային անկարութիւններ ծագելու կամ պատահական դժվարի ժամանակ, կողմնակի հասարակութեանը խրվել անկարգութեան կամ պատահած դէպքին Խոտակայ տեղերում: 3) Առաջին յօդուածում յիշված ժողովներին եւ համախմբումներին մասնակցողները, ինչպէս նաև կողմնակի հասարակութիւնը պարտաւոր են ցրվել ոստիկանութեան առաջին պաշտին պահանջմամբ: Եթի ոստիկանութեան պահանջները չեն կատարվում եւ նրա ոյժերը բաւարար չեն, ոստիկանութիւնը դիմում է մերձակայ զօրամասերի աջակցութեանը: 4) Այս պարտադիր կանօնների դէմ զանցառու գտնվող ները ենթարկվում են պատասխանաւոր թեան, ըսդհանուր նահանգական հիմնարկութիւններին վերաբերեալ օրէնքի 423-րորդ յօդուածի հիման վրա, եւ պատվիրում են համաձայն հաշտարար դատաւորների միջոցով տրվող պատիժների կանօնադրութեան 29, 30, 38 եւ 39 յօդուածների, իսկ անհրաժեշտ դէպում՝ եւ պետական պահպանութեան կանօնադրութեան 29-րորդ յօդուածի: 5) Այս պարտադիր կանօնները իրադրվում են անմիջապէս վերոյիշեալ քաղաքներում եւ կայարաններում հրատարակվելուց յետոյ:

բանը կը փակվի ընդ միշտ. դա մի ահապին
հարուած կը լինի գիւղացիների համար, որոնք
գործարանը փակվելուց յետոյ պէտք է անգործ
մնան»:

ԱԽԱԼՔԱԼԱՔԻՑ մեզ գրում են. «Երկու տարի
առաջ հաղորդել էի «Մշակին», որ մեր գաւառի
Գիւմիւրդա գիւղի ծերունի քահանայի մօտ մի
նշանաւոր հնութիւնն-«մասունք» կայ, որը ուկա-
տաւորներ գրաւելով՝ ծառայում է, իրեւ եւ
կամուտի աղքիւր քահանայի համար, ինչպէս
գրել էի, այդ հնութիւնը ընկել էր քահանայի
ձեռքը Բարալէթ գիւղից, որը այդ ժամանակ
աշխատում էր յետ առնել «մասունքը». Հիմա
ծերունի քահանան վախճանվել է, եւ այդ նշա-
նաւոր հնութիւնը մնացել է նրա՝ հողագործու-
թեամբ եւ անսամնապահութեամբ պարապող եւ
կրթութիւնից զուրկ, անուսում որդկանց ձեռ-
քին, որոնք գաղափար չունեն հնութեան այդ
յիշատակարանի մասին եւ կարող են կորցնել
Բարալէթցիները հիմա խնդրամատոյց են եղել
որ այդ մասունքը յետ տրվի իրանց. սակայն
մենք կրկնում ենք, որ այդ հնութեան տեղը
էջմիածնի թանգարանն է, եւ պէտք է աշխա-
տել շուտով կորստից ազատել եւ տեղափոխե-
էջմիածնն»:

դպրոցում), ընկերութեան թիւը հասնում
ոչ աւելի, քան 6 հոգու (աւելացնենք, որ ա-
ռեւտրական բարձրագոյն դպրոցի ուսանողները
ըստ կանոնադրութեան, կարող են միայն ան-
դամակցող հիւրեր լինել եւ ոչ ընտրվող ան-
դամ): Ուրեմն մեծահնչիւն փարթամ անուն
կրող ճեմարանական ընկերութիւնը խաղալիք
ներկայում 6 տիրահոչչակ անդամների (բա-
ցառութեամբ մէկի): Ընկերութիւնը, որի նը-
պատակը խիստ համարելի է, եւ որը չնոր-
հիւ իրան յատկացրած ակադեմիական արտօ-
նութիւններին, կարող է աւելի, քան գործ կա-
տարել, այժմ կորցրել է իր վարկը, ընկել է
կոչման բարձրութիւնից, ասպարէզ դարձե-
անդամների սանձարձակ ֆմահաճութեան, զը-
րուցաբանութեան եւ բամբասանքի: Ի՞նչ ա-
նուն տալ այն ընկերութեան, գուշ դատեցէք
բարեխիղճ ընթերցող, որ ընդհանուր հայ ու-
սանողական միութեան Ժընեվի կօմիտէտի
ստացած ինդրաձեւ առաջարկը, հայր Ալիշան
յիշտառկին մի երեկոյթ տալու համար, ինչպէ-
եղել է մի քանի քաղաքներում, ոտնակոխ
անում, չը ճանաչելով միանգամայն հայ ուսա-
նողական ընդհանուր միութեան գոյութիւնը
ու հայր Ալիշանի համազգային հոչակն ու յար-
գանքը, երեւի հիմնվելով աստուածաբանները
հայրենիքում հնարած նոր սկզբունքի վրա

տութեան մէջ։ Ուրեմն մենամարտութիւնից
հրաժարվող ուսանողը, ընկերութեան լօգիկա-
յով, պատուազուրկ, արհամարհված մարդ է։
Հապա սա բարոյական անանկութիւն չէ ինչ է,
երբ հայ ուսանողի միտքը կաղապարվում է
այդօրինակ իւրացումներով։

Ահա այս է այն անվայիկ իրողութիւնը, որով,
մեր կարծիքով, ըսկերութիւնը մի անջնջելի
արատ գցեց իր անուան վրա:

三

ԱՐՏԱՔԻՆ ՀՈՒՐԵԼ

— «*Weltspiegel*—Бианкенирмашан ամեն կողմից ստանում է ազացոյցներ, որ ազատամիտ կուսակցութիւնը մնում է նրան հաւատարիմ երբ նա փետրվարի 11-ին երեւաց համայնքների ժողովում, դիմադրական կուսացութիւնը դիմաւորեց նրան ոգեւորված ցոյցերով։ Առանձին ուշադրութիւն գրաւեցին այն ցոյցերը, որ արին նրան իրանդական պատգամաւորները։ Լրագիրներում տպագրվեց Հարկօրտի նամակը, որի մէջ նա յայտնում է, թէ համայնքների ժողովում դիմադրական կուսակցութեան պարագուխ ընդունում է Կէմպրէլ-Բաններմանին։ Պահպանողական «Standards» լրագիրը ասում է. «Քանի գնում, աւելի եւ աւելի անհաւանական է գառնում, որ ազատամիտ—իմպերիալիստները պաշտօնապէս բաժանվեն Կէմպրէլ-Բաններմանի կողմանակիցներից։ Նրանք ենթադրում են, որ կապ պահպաններով ազատամիտ կուսակցութեան հետ, աւելի մեծ ազդեցութիւն կունենան անզդիմական հասարակութեան վրա, քանի այն ժամանակ, երբ առանձին կուսակցութիւն կազմեն։ Ասում են, որ ազատամիտ ընտրողները չափազանց զգգուհ են ազատամիտ կուսակցութեան մէջ այժմ տիրող տարածայնութիւններից, այս պատճառով այն խումբը, որ պատճառ կը դառնայ բաժանման, հաւանականօրէն կենթարկվի ընտրողների բարկութեան։

— «*Berliner Tageblatt*» լրագրի ասելով, Լոնդոնի ֆինանսական շրջաններում լուր է տակած ու ուղարկված է ԱՄԵՐԻԿԱ և ԱՐԵԱՆ աշխարհական առաջատար պահպանների կողմէ։

բածվել, թէ հարաւային Աղքիկայում գեներալ
Բօտայի եւ լորդ Միխելի մէջ տեղի է ունեցել
տեսակցութիւն խաղաղութեան պայմանների
մասին խորհրդակցելու համար:

— «Ծյտէրի գործակալութեանը» հեռագրում
են Պեկինից, թէ ոռւսաց գեսպանը յայտնել է
միւս բոլոր դեսպաններին, որ անվզօ-եապօնա-
կան համաձայնութիւնը չէ կարող ոչ մի փո-
փոխութիւն առաջ բերել ոռւսաց քաղաքակա-
նութեան ուղղութեան մէջ Զինաստանում:

—«Münch. Allg. Zeitung» կարծիք է յայտնում, թէ Կառլիսի դանաշորութենո՞ր իսար-

սակած առ այս օրու ամենից գաղտնաբառությունը առաջ է հետ միայն առաջին քայլն է ուրիշ այդ տեսակ գաղտնաբառութիւնների, օրովհետեւ, ըստ երեւոյթին, Անգլիան մտադիր է հրաժարվել առանձնացած դրութեան իր աւանդական քաղաքականութիւնից եւ մօտենալ միւս պետութիւններին. «Morning Post» այս առիթով նըր կատում է, որ Անգլիայի շահերը ցրված են աշխարհիս բոլոր կողմերում. Մի տեղում նրան մրցակից է համզիսանում Ֆրանսիան, միւս տեղում—Իռուսաստանը, երրորդ տեղում—Գերմանիան, բայց քանի որ Անգլիան այնքան ուժեղ է, որ կարող է հաւասարակշռութիւն պահել Եւրոպայում, նա ամենեւին տեղիք չունի երկիւղ կրելու իր շահերի վասնգվելուց: «Morning Post» միայն ցաւ է յայտնում, որ անգլիական դիվլումատիան չը կարողացաւ մինչեւ այժմ օգուտ քաղել երկու հաւասարապէս ուժեղ՝ երկաբետեան եւ երեքբետեան գաղնակ-առութիւնների մըսութիւնից:

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ԱՌԻՍԱՑ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆՆԵՑ 19 գետրվարի

շ ժամբին, զախճանզած պալատական տիկին իշ-
խանուհի Բարեսատինսկու հոգեհանգիստը կա-
տարվեց։ Հոգեհանգստին բարեհամեցին ժամա-
նել Նորա Կայսերական Մեծութիւնները։ Պատկ
է դրված Թագուհի Կայսրուհի Մարիա Ֆեօդո-

Քետրվարի 19-ին բուխարական էմիրը իր ժառանգի հետ այցելեց Պետրօպալովսկի տաճարը։ Էմիրը եւ նրա ժառանգը երկրպագեցին կայսր Ալեքսանդր Ա-ի նշխարթին։
Քետրվարի 19-ին, ցերեկվայ 9 ժամին, Կայսերական պալատի մինիստրը յանձնեց բուխարական էմիրին նրան չնորհված ս. Վլադիմիրի 1-ին աստիճանի շքանշանը հրովարտակի հետ միասին եւ գեներալ-ադյուտանտայինս ակադեմանտները. ապա մինիստրը յանձնեց Նոցա Մեծութիւնների պարգևները բուխարական էմիրին, նրա ժառանգին եւ բարձրաստիճան

Կէսօրից յետոյ 4 ժամին Նոցա Կայսերական
Մեծութիւնները այցելեցին պայտատական ախո-
ռային վարչութեան մանէժը; Նոցա Մեծու-
թիւնները մանէժում տեսան բուխարական
էմիրի կողմից Նոցա Մեծութիւններին ընծայ
բերած ձիերը. Հինգ ժամին մեծ հիւրերը գնա-
ցին մանէժից Զմերային պալատը, ուր բուխա-

THE SOUTHERN STATES

0.0 0.1 0.2 0.3 0.4

Կայզերկ, վաստիքար Հ. թուարծում եմ, հասարակական հետաքրքրության ունենալու արժանիքից հեռու չէ հաշուանող սերնդի մէջ կատարված իւրաքանչիւր քի ընկնող դրական կամ բացասական իրողություն հրապարակ հանելը եւ նրան իր արժանիքը տալը. մանաւանդ, հարկ է շեշտել, այդ ել անհրաժեշտ է այնպիսի գէպքերում, երբ ողութիւնը—սեւ կամ փայլուն գիծը—անհական բնաւորութիւն չունի, այլ ընդհանուր ափում է ընկերական հաստատութեան ներառ արժանապատութիւնը:

սարկայ դէպքում խօսքն վերաբերում
պացիգի հայ ուսանողական-ճեմարանական
երութեան մէջ տեղի ունեցած մի ամօթա-
ր իրողութեանը. Մենք դժբաղգութիւն ու-
նք այս նամակով պարզելու հայ ընթերցու-
արակութեան, թէ ինչ քաջութիւններ, ինչ
գերեն» սովորութիւններ ասես, որոնց իւ-
գնելու ընդունակ չը լինի Եւրօպայում սո-
ող հայ ուսանողը:

Ակախն նախն քան խոստացածս կատարելը
հրաժեշտ եմ համարում ընթերցողին փոքր
ծանօթացնել ըսկերութեան ներկայ կազմի
ո, համոզված լինելով, որ այդօրինակ երեւ
թների ծագումը անմիջական կապ ունի ըն-
ական կազմակերպութեան ներքին էութեան
ու ռազմական արժենայ ուսու ենան հետո.

բ բարոյական արժանաւորութեան հետ:
Հայպղիդի հայ ուսանողական-ճեմարանական
ներութիւն, սա մի լի ու փարթամ անուն
հայ ընթերցող, որ յիրակի միակն է իրեն
աղեմիական լեզար հաստատութիւն Գեր
նիայի բոլոր համալսարանական հայարնակ
զագներում, եւ որ 17 տարի գոյութիւն
ի: Հայ ուսանողական ընկերութիւնը ունե
է բաւական լաւ անցեալ: Իսկ այժմ, ա
զ, սերունդը մանրացել է: Նա մանուկ է իր
քրով, պատրաստականութեամբ, եւ, որ գըլ
որն է, իր ձգտումներով, տենչով: Սրտ
ով պէտք է խոստովանել, որ վերջերո
պղիդ սովորող հայ գարդապետները մի
ստ սպանիչ ներգործութիւն են ունեցել ըն
ութեան ներքին կազմակերպութեան վրա
որկայ կազմը, խիստ սակաւ բացառութեամբ
զկացած է տիրացու եւ կղերասէր անդամներից
և խօսքերը պէտք է համականալ իրանց հա
զատ նշանակութեամբ, մարդիկ, որոնք սըն
ու կրթվել են աստուածաբան վարդապետ
ի հրահանգներով, անցկացել նրանց՝ մար
ներքին աշխարհը այլանդակող բովից, եւ
գլխաւորն է, մարդիկ, որոնք աստուածա
նութեան միրահար ապագայ վարդապետա
կ: ականական էներ են:

Եւ տերութէրացուներ են:
Հեշտ ասելու բան է եւ տխուր չէ արդեօք
Երեւոյթը, որ մի համալսարանական քա-
ք, ինչպիսին Լայպցիգն է, ուր սովորում են
ո 20 ուսանող (դրանցից 13 համալսարա-
մ, իսկ մնացածը առեւտրական բարձրագոյն

րական էմիրը տևսաւ իրան և իր ժառանգին նոցա Մեծութիւնների կողմից ուղարկած ընծաները: Ըստաների մէջ կային երաժշտական գործիններ և զանազան արծաթէ իրեր:

Փետրվարի 19-ին քաղաքի ծայրում բռնվից դրամների մի խումբ: Դրամներները արծաթէ մանր դրամներ էին պատրաստում:

ԿՈՎՆՈ: Նահանգապետը պարտաւորական կարգադրութիւն հրատարակեց որով արգելվում է ոգելից խմբներ խմել փողոցների, հրատարակների վրա և այլն:

ՄՈՍԿԱ: Գիւղացիների աղատութեան տարեգարձ առիթով, Զուտօվ վանքից թափորդ գնաց գէպի Սկիբունդը Ա-ի արձանու Կրէմ լում հաւաքիցին մի քանի հազար բանութեան, որոնք երկու պատկներ դրին—արծաթէ և կենդանի ծաղկներից:

ՎԱՐՉԱՎԱ: Գործարանատերների մի խումբ նախագծում է արտահանական մի գրասենեակ, նման Պրագայում եւ Բօնեմիայում եղածներին, վաճառահանութեան չուկաների մասին տեղեկութիւն հասցնելու մասին:

ԱՍՏՐԱԽԱՆ: Կողոպատամ է եկեղեցին, գողը մուել էր գմբէթի պատուհանից, թուկով իշխելով:

ՆԻՋՆԵ-ՆՈՎՅՈՐՈՒ: Նահանգական դատարանը քննեց «Մոսկովսկի Լատօռ» լրագրի հրատարակի Պատուխօսից գործը, որը մահացու հարուած էր հասցերը բէզօվէրով ինն տարեկան գեղջուկ մանուկին ձուկ որուալու ժամանակ: Դատարանը երկու շաբաթվայ բանտարկութեան դատապահութեան դատապահութեան վաստուխօսին:

20 գիւղարիք

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԴ: Բուլարական էմիրը նշանակած է գեներալ-ադիւնտ նորին Կայսերական Մեծութեան մօտ—Յ-ի արեւմտեան-սիրիական հրացանամիդ բառախիննին, որի հարուր տարին լրացաւ, Թագաւոր Կայսրը չորս տար գրօշակ 1802—1902 մակագութեամբ: Սրբելի է «Պետերցը Ենդո-մօստ» լուսարդի հասուզ վաճառումը երեք ամառ:

ՀԱՄԲՈՒՐԳ: Սեպտեմբերի 4-ից մինչեւ 10-ը կը հարակի արեւելագէտների տասերեկերորդ միջազգային հոսպեր:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԴ: Փետրվարի 19-ին Խաղկելու կի առաջարում հոգեհանգստեան պատարաց մատուցեց եւ հոգեհանգստանու կատարեց Կայսր Ալեքսանդր Ա-ի համար: Կրօնշտագիք, Կայութից, Սիրուանից եւ Զէմինդովից հարցում են, որ հոգեհանգստանու են կատարիլ Կայսր Ալեքսանդր Ա-ի համար գիւղացիների աղատութեան օրը:

ԿԻԵՎ: Բացից Հայուա-Արեւմտեան երկրի գաղոցների դիրեկտորների եւ տեսուների համադողութեան գարրական կրթութեան կարիքների համար նախահաշուում մատրված է 317,000 րուբ գումար:

ՄԻՄՖՈՒՊՈՒ: Կայացաւ ձրիավարդ պրոֆէսիօնալ գաղոցի ակտը, որը պահպան է Աննա Ալեքսանդրովա Մաշկովչկայի միջոցներով, աշակերտուհիների գեղեցիկ ձևադրութեան ցուցանախէսով: Դարձոցի վրա հիմնադիր տիկնը 20,000 րուբուց աւելի է ծախսել:

ԽԱՐԿՈՎ: Մայր-տաճարում, համայարանական եկեղեցում եւ քաղաքային ուրիշ տաճարներու հոգեհանգստեան պատարացից յետոյ, հոգեհանգստանու կատարեցին Կայսր Ալեքսանդր Ա-ի համար Ժողովրդական դարցում բացատրում էին օրվայ նշանակութիւնը:

ԼՈՒԴՈՒ: Լրագիրները հաղորդում են, որ Դէվիտ վիրարված է ձեռքում նոր գէլանդ-ցինների վրա յարձակիրու ժամանակ գիւղարիք:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԴ: Հապատական գեղագիտական աղատութեան մատական ոչ հեռու ապատամերները սպանեցին փրանսիական օֆիցին:

ԽԱՐԿՈՎ: ԱԼԵՔՍԱՆԴՐ ՔԱԼԱՆԹԱՐ Հապատականիչներ՝ ԹԱԳՈՒՀՀ ՏԻՄՈՒՆԵԱՆ ԽԱՅԱԿԱՆ ՄԵԼԻՔ-ԱՂԱՄԱՂԵԱՆ

ՅՈՒՅՏՈՒԹԻՒՆԵՐ

ՓԻՖԼԻՍԻ ՖԻՇՈՎԱՐԱՆ

Ուրբաթ, փետրվարի 22-ին,

նշանակած է

ԴԻՄԱԿԱՀԱՆԴԻՒՄԻ

Սկիզբը երեկոյան 9 ժամին

Պարուարական է դիմակներով լինել մինչեւ-

վերը: Հագուստի ձեւու զննութեականները

պէտք է լինեն իրանց սովորական համագեղե-

տով, բաղադրայինները—սիւրուկներով, և աղ-

զային շորերով:

Տունակները գումարում են ժողովարանի դրու-

նականի մօտ:

1—1

Շաբաթ, փետրվարի 23-ին

ԹԻՖԼԻՍԻ ԺՈՂՈՎԱՐԱՆԻ ԴԱՀԱՒՅՈՒՄ

կը կայանայ

Կ Օ Ն Ց Ե Բ Բ Տ

Սովորական դատապատիք է երեկոյան:

Տունակները զանապատմ են մինչիան կասայուում:

Ազգական կիրակի ցերեկութեան թարգական օգու-

թեան:

Դիմուն է 1 ր.

</